

Man kan stille spørgsmålet, om det giver anledning til særlige problemer i forhold til selskaber, hvor der også er private aktionærer, om den foreslåede adgang giver staten en fortrinsstilling, som er i modstrid med princippet om, at alle aktionærer skal behandles lige.

Jeg synes, man hertil skal fastslå for det første, at rigsrevisor er uafhængig i den forstand, at han rapporterer til statsrevisorerne, der er et parlamentarisk kontrolorgan, og ikke til statens aktionærer, dvs. til ministeren. Hertil kommer, at sager, der optages til rigsrevisors beretning, skal forelægges selskabets bestyrelse, og det fremgår af bemærkningerne, at Rigsrevisionens rapportering om den foretagne regnskabsgennemgang sker til selskabets bestyrelse forinden orientering til statsrevisorerne.

Den procedure vil efter min opfattelse kunne sikre, at aktionærerne stilles lige med hensyn til informationer om Rigsrevisionens rapportering, da det vil være bestyrelsen, der tager stilling til, hvordan denne rapportering skal behandles, herunder om og i hvilket omfang informationerne bør tilgå aktionærerne.

Vi er selvfølgelig opmærksomme på, at der i forbindelse med høringsrunden fra nogle af ministeriernes side har været udtrykt betænkelighed ved Rigsrevisionens direkte adgang til regnskaberne.

Jeg synes, vi under udvalgsbehandlingen skal drøfte det spørgsmål grundigt, men også være opmærksomme på, at hvis forslaget havde været væsentlig mere begrænset – alene havde omfattet disse aktieselskaber – så ville der ske en forringelse af den parlamentariske kontrol på vigtige samfundsøkonomiske områder.

Jeg mener ikke, vi skal overse, at en stadig større del af de samfundsmæssige opgaver jo bliver henlagt til selskaber. Det er Folketingets beslutning, hvor staten har en bestemmende indflydelse. Det handler med andre ord om, hvorvidt Rigsrevisionen og statsrevisorerne skal have mulighed for at foretage en udtømmende og hensigtsmæssig regnskabsgenennemgang med henblik på den forvaltningsrevision, der er den statslige revisions særkende og efter min opfattelse vigtigste funktion.

Det er jo værd at mærke sig, at de sager, der typisk har givet anledning til problemer, og hvor det har vist sig, der var særdeles god grund til, at Rigsrevisionen gik ind, ikke har drejet sig om banale regnefejl, men undersøgelser af produktivitet, af effektivitet og spørgsmålet, om man nu også havde levet op til det,

Folketinget havde vedtaget med de bevillinger, der var givet.

Vi må være meget opmærksomme på, at da de organisationsformer, vi her taler om, kun delvis fungerer på markedsvilkår, har forvaltningsrevisionen i høj grad sin berettigelse som en erstatning for markedsmekanismen. Jeg vil ikke lægge skjul på, at Det Konservative Folkeparti naturligvis ideologisk mener, at man kunne og måske også burde løse disse problemer ved, at man gik over til en hurtigere og fuldstændig statslig afhændelse af aktierne, når det var muligt, vel vidende at der er en række begrænsninger, der ikke gør det muligt. Altså ægte privatisering betyder for os, at opgaven flyttes helt fra halv- eller heloffentligt regi og til det private.

Der kan peges på en række andre elementer i forslaget, men i Det Konservative Folkeparti mener vi som sagt, at der er gode takter i det, og at der under den grundige udvalgsbehandling, som forslaget fortjener, bliver mulighed for at belyse en række af de problemstillinger, som er rejst, også i de høringssvar, vi har fået fra ministerierne i forbindelse med forslaget.

Men vi bidrager gerne konstruktivt og positivt til en forhåbentlig vedtagelse af forslaget.

Margrete Auken (SF):

Som medforslagsstiller gjorde det mig selvfølgelig bedrøvet at høre, at den konservative ordfører mente, at der var udtryk, der var usexede i disse forslag; det vil vi kigge på til senere brug.

Men derudover skal jeg sige, at jeg ikke er ordfører. Det er hr. Kjeld Rahbæk Møller, som ikke kan være til stede. Han har forklaret forslagene grundigt for SF's folketingsgruppe, som støtter dem, men selvfølgelig vil følge nøje, hvad der sker med dem i udvalget.

Kim Behnke (FP):

Bare på de historisk set forholdsvis få år, jeg har haft fornøjelsen af at være medlem af dette Ting, har man kunnet konstatere en markant ændring i den måde, f.eks. vores finanslov er sammensat på.

Tidligere var det sådan, at områder som Københavns Lufthavn, DSB, Post- og Telegrafvæsenet var væsentlige, tykke kapitler i finansloven. Der var meget detaljerede oplysninger om personaleforhold og produktivitet, og anlægsområdet var et helt kapitel for sig selv. Men i takt med, at man har omdannet de pågældende områder dels til aktieselskaber, dels til